

What We Are Trying To Do

From a talk by Tim Jackins to a group of
Regional Reference Persons, on Zoom,
in May ۲۰۲۲

کاری که ما سعی داریم انجام دهیم

از سخنرانی تیم جکینز به گروهی از افراد
مرجع منطقه، در زوم، در ماه مه ۲۰۲۲

Farsi Translation

Vida Mozafarieh

ترجمه فارسی

ویدامظفریه

ما چندین سال است که چیزهایی را متوجه شده کشف کرده ایم. پنجاه شصت سال طول کشید تا بفهمیم که در اوایل زندگی چقدر منزوی بودیم— و هنوز چقدر تنهایییم. ما در حال کشف کردن این موضوع بوده ایم که چگونه اجازه ندهیم سردرگمی و برانگیختگی ما را از هم جدا کند؛ چگونه بیشتر بیکدیگر نشان دهیم، عمیق تر بیکدیگر نزدیک شویم، و آشکارتر از یکدیگر مراقبت کنیم— و از دانش، تمرین و تکنیک های خود برای حرکت در این جهت ها استفاده میکنیم.

ما بیشتر و بیشتر همدیگر را بعنوان یک انسان میشناسیم و سعی میکنیم با یکدیگر اینگونه رفتار کنیم. هریک از ما دقیقاً به اندازه دیگران انسان هستیم— مهم نیست که چه اتفاقی برای ما افتاده است. مهم نیست که هنوز چه آزردهایی را تحمل میکنیم، مهم نیست که چه برانگیختگی هایی به بیرون درز میکند (علیرغم اینکه چقدر تلاش میکنیم اجازه ندهیم). همه ما به یک اندازه انسان هستیم— چه آزردهایی ما منفعل باشد یا فعال، چه ما را وادار کند مانند یک قربانی عمل کنیم، یک ناظر خاموش یا کسی که سلطه های جامعه را انجام میدهد.

ما همچنین سعی میکنیم آشکارا به همه اهمیت دهیم و آنچه را میدانیم با آنها به اشتراک بگذاریم. ما در حال دسترسی به افراد بیشتری هستیم و تعداد بیشتری از آنها را به جوامع آرسی خود دعوت کنیم. اکنون میتوانیم تعداد بسیار بزرگتری را نسبت به آنچه در ابتدا میتوانستیم، مدیریت کنیم.

ما در حالیکه آزرده و ناکارآمد بودیم وارد آرسی شدیم، و چون منابعی را در میان یکدیگر ایجاد کرده ایم، بطور فزاینده ای قادریم به روش های انسانی، با رفتارهای آزردهایی مقابله کنیم. زمانیکه فردی آزردهگی را نشان میدهد، ما میخواهیم بتوانیم آن رفتار را قطع کنیم. ما میخواهیم بتوانیم به آنها دست پیدا کنیم و بعنوان یک انسان به آنها اهمیت دهیم. از اینکه زخم ها و شکاف های آسیب خود را نشان داده اند ناراحت نشویم. ما میخواهیم آنرا شخصی «بخود نگیریم» و آنها را بخاطر آزرده بودن تنبیه نکنیم.

ما عمیقاً به این اهمیت می‌دهیم. ما به پایان دادن به همه سلطه‌ها اهمیت می‌دهیم. ما به همه افرادی که در نقش‌های زیرسلطه و سلطه‌گر گیر کرده‌اند اهمیت می‌دهیم. ما از دیدها و ابزارهای خود برای جلوگیری از وقوع سلطه استفاده نمی‌کنیم — برای همیشه، و برای همه کس.

جامعه تفرقه و جدایی می‌اندازد، حمله می‌کند و مجازات می‌کند:

ما در جامعه‌ای هستیم که وابسته به سرکوب و سلطه پیاده کردن روی مردم است. این وابستگی اینگونه است که مردم را آزوده و زیر سلطه گذارند تا آنها یکدیگر را زیر سلطه آزوده کنند. درعین حال به افرادی حمله می‌کند که بطور کامل همان آزردگی‌هایی را که جامعه خود ایجاد و پیاده کرده است، انجام می‌دهند.

این جامعه غیر از این نمیتواند بکند. علاقه‌ای به پایان دادن به سلطه‌ها ندارد. از آنها بعنوان بهانه‌ای برای حمله و تفرقه افکنی، چه به گروه‌ها و چه به افراد، و ترساندن همه از مورد حمله قرار گرفتن به همان آزردگی‌هایی که توسط خود جامعه آسیب دیده‌اند، استفاده می‌کند.

از سلطه استفاده می‌کند تا مردم را ترسو و منفعل کند. و از آنجایی که همه از سلطه‌ها صدمه دیده‌اند، آنها را به یکدیگر میاندازد تا همه را به یک هدف بالقوه تبدیل کند.

جامعه به افراد و گروه‌هایی که تهدیدی برای آن هستند حمله می‌کند و درعین حال به آنها حمله می‌کند که چندان تهدیدی نیستند تا آنها را تحریک و برانگیخته کند و جلوگیری از فکر کردن به مسایل واقعی و آنچه در واقع اتفاق می‌افتد شود.

این بدان معنی است که هر کدام از ما میتواند مورد حمله قرار گیرد زیرا در آرسی هستیم. سپس آرسی مورد حمله قرار می‌گیرد — زیرا مانع می‌شود تا چیزهای بد اتفاق نیافتد، و نگذارد مردم برای آزردگی‌ها و اشتباهاتشان تنبیه شوند. (ما اگر تنبیه نمی‌کنیم پس اینطور بنظر می‌رسد که اجازه می‌دهیم.)

همه ما، و خود جامعه آرسی، برخی افراد را به اندازه کافی تحریک و برانگیخته کرده‌ایم که ما را بخاطر احساس ناامیدی، یاس و موارد دیگر سرزنش می‌کنند. آن دسته از ما که مدیر هستیم، بیشتر از سایرین در معرض حمله قرار گرفتن آسیب پذیر هستیم.

حمله‌ای که به آرسی در شهر بوستون (ماساچوست آمریکا) بود نمونه‌ای است که چگونه یک حمله میتواند، مختل سازد، گسترش یابد و آرسی کنندگان سابق را برانگیخته سازد و به ما تهدید تعقیب و حمله کند. این مثال خوبی است از آنچه که باید یاد بگیریم که از عهده آن برآییم — و بدون اینکه توسط آن مختل و از هم گسسته شویم، خوشحال پیش برویم.

چگونه در مورد آرسی ارتباط برقرار کنیم تا افراد خارج از آرسی بتوانند درک کنند؟

خوب بینیم چکار کنیم. ما سعی می‌کنیم چیزی را در روزنامه رسمی خود انعکاس دهیم — در رهنمودها برای جوامع «ارزیابی مجدد از راه مشاوره» — نشان دهیم که متوجه هستیم که سلطه چیست و چقدر آسیب رسان است. که در مقابل آن می‌ایستیم و برای پیشگیری از آن و التیام آسیب‌های ناشی از آن ابزارهایی را داریم که

استفاده کنیم. که ما افراد را برای نحوه آزرده بودنشان سرزنش و تنبیه نمیکنیم ولی در عوض به آنها کمک میکنیم که شفا یابند تا رفتار مخرب آنها ادامه پیدا نکند.

چگونه در مورد آرسی ارتباط برقرار کنیم تا افراد خارج از آرسی بتوانند آنها درک کنند؟

اینطور نیست که ما اشتباه نمیکنیم. همه اشتباه میکنیم. اما ما متعهد هستیم که سعی کنیم اشتباه نکنیم، و زمانیکه اشتباه رخ داد آنها بطور مؤثر درک کرده و مدیریت کنیم. ما میخواهیم اشتباهات خود را با دیگران مطرح کنیم، روی آنها کار کرده، و از آنچه که باعث اختلال در عملکردمان شده، مراقبت کنیم تا دوباره تکرار نشود.

چگونه میتوانیم بگوییم که روش ما بسیار مؤثرتر از مجازات کردن افراد بخاطر اشتباهاتشان است؟ چگونه آنها در رهنمودهای خود بنویسیم تا برای افرادی که به سرعت آرسی را درک نمیکنند، واضح باشد؟ چگونه آنها بنویسیم تا آنها بفهمند که ما چه میکنیم و قتیکه جامعه عمداً آنها را در مورد آرسی برانگیخته میکند؟ آیا باید چیزی را در رهنمودهای خود قرار دهیم، که در صورتیکه اوضاع به سمت دادگاه کشیده شود، بتوان بطور مفید با حملات در دادگاه مقابله کرد؟

این همان چیزی است که ما سعی کرده ایم با رهنمودها انجام دهیم. ما در حال برداشتن چند قدم اولیه هستیم. هنوز هیچکس کاملاً راضی نیست و این هفته ۱۲ بار دیگر آنها را تغییر خواهیم داد. چه کسی میداند که به چه چیزی خواهیم رسید؟ اما این یک فرایند مفیدی است. همه ما را وادار کرده است که واضح تر فکر کنیم و وضعیت خود را گسترده تر و دقیق تر درک کنیم.